Vespre

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Els Pets

Lletra original

Cap al vespre és quan estàs com a cansat,I no saps el què fer i el quedes fixat,I et trobes molt sol i el soroll s'esvaeix,I mires al carrer i no hi ha gaire gent.I canvien els sons i tot sembla més mort,I vols cridar ben fort que n'estàs fins als collons.Cap al vespre estàs trist i no saps on anar,I et prepares un whisky i no te'l pots acabar.I t'encens un cigarro sense ganes de fumar,I l'apagues aviat i et tornes a aixecar,I de sobte tens por de sentir-te tan buit,I te'n vas cap al pub i no trobes ningú.I surts fora al carrer i comences a córrer,I el vent et va assecant el que sembla una llàgrima,I t'atures cansat amb el nas plé de mocs,I t'empatxes de nit i respires ben fort.Cap al vespre és quan estàs com a cansat,I no saps què fer i et quedes fixst,Cap al vespre estas trist i no trobes ningú,I t'empatxes de nit i no saps qui ets tu.

Lletra traduïda

reflexions d'un cor inquiet.

Els autors de la cançó diuen que...E: Com va néixer "Vespre"?Lluís Gavaldà: Va sorgir quan jo vivia als Estats Units. Hi vaig estar un any, a l'exili.E: Carregant piles?LLG: No, carregant piles no, més aviat carregant donuts. La cançó em va soretir una tarda que m'enyorava molt de casa. No només de Catalunya, que també l'enyorava, sinó de casa meva. "Vespre" va ser d'aquelles cançons que surten molt de pressa. Estava escoltant un disc de Graham Parker, concretament una cançó que es deia "You can't be too strong". Vaig parar el disc, vaig agafar la guitarra, i vaig fer la cançó de dalt a baix. (...) Després, quan la vam escoltar amb el grup, vam dir que no semblava una cançó d'Els Pets. Però, tot i que no fos una cançó "Pets", la gent se la va fer seva molt des del principi. **Els prega_rockers diuen que...**"Vespre" parla d'una insatisfacció profunda, de buidor, incomunicació. Encendre un cigarret, anar voltant sol, córrer... tot això és expressió d'un gran neguit interior, projecció exterior de quelcom que passa per dins.Amb la recerca de Déu passa quelcom semblant. Sovint ens omplim de voluntariats i activitats quan el que cal i més costa és esperar i pregar.

Reflexions d'un cor inquiet al capvespre (Sant Agustí)

Tard us vaig estimar, oh Bellesa tan antiga i tan nova, tard us vaig estimar! I vet aquí que vós éreu dins de mi, i jo era fora de mi mateix, i jo us cercava al defora i em llençava, deforme com era, cap aqueixa bellesa de les vostres criatures. Vós éreu amb mi, però jo era amb vós. Em retenien lluny de vós precisament aquelles coses que, si no fóssin en vós, no serien. Em cridàreu i clamàreu, i vencéreu la meva sordesa; fulguràreu, resplendíreu, i foragitàreu la meva ceguetat; flairàreu, i vaig respirar el vostre perfum, i sospiro per vós; vaig tastar-vos, i tinc fam i set de vós; em tocàreu, i vaig cremar de desig per la vostra pau.[Sant Agustí, "Confessions", llibre 10, capítol 38. Editorial Proa, pàgina 258] **Cançó endins:1_ Fumar, beure, empatxar-se de nit... són diferents formes d'alienació, de tapar un buit amb pedaços. Tu com t'alienes?2_ Creus que la pregària pot omplir-te?, en algun moment de vesprada t'has descobert "acompanyat" malgrat no ser-hi presents els amics?3_ Quan estàs sol a casa saps estar-hi o necessites imperiosament córrer cap al telèfon, xatejar o escriure e_mails?**